

תת"ע (פתח תקווה) 1349-06-25 - מדינת ישראל נ' ריאד אלחורטי

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 1349-06-25 מדינת ישראל נ' אלחורטי

לפני כבוד השופט עמית בר

מאשימה - משיבה
נגד מדינת ישראל

נאשם - מבקש
ריאד אלחורטי

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 1.7.25 וזאת בהתאם לסמכותי מכח **סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982**.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש ע"י שוטר שהוא בוחן תנועה.

מדובר בתיק הזמנה לדין אשר המבקש חתם על הזימון בעת ביצוע העבירה.

פסק הדין ניתן בתאריך 1.7.25.

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 7.8.25.

טענות הצדדים:

טענות המבקש:

לטענת ב"כ המבקש, המבקש סבר בשל שגגה כי הדין נקבע ליום 2.7.25 והתייצב במועד זה בפני בית המשפט אולם גילה הוא כי נשפט בהעדרו ביום 1.7.25.

לטענת ב"כ המבקש, המבקש פעל בהתאם לאמור ותיקן את הליקויים המנויים בהודעת איסור השימוש

מיום 30.3.25 כך שלשיטתו הליקויים תוקנו בטרם נתפס נוהג ביום 3.5.25.

טענות המשיבה:

המשיבה טענה כי המבקש קיבל את הדוח לידי ואלף חתם על אישור המסירה בו מצוינים תאריך, שעה וכתובת הדיון שבעניינו.

לטענת המשיבה, על המבקש היה להתייצב לדיון במועדו ולהעלות טענותיו לעניין תקינות הרכב. כמו כן לדבריה ב"כ המשיבה, מעיון במערכות המשרתות נראה כי הרכב טרם עבר טסט.

משכך, המשיבה התנגדה לבקשה.

דיון והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין. השיקולים להם בית המשפט נדרש בדונו בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש להתייצב לדיון.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

ראו בין היתר דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03),

פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון**

עמוד 2

סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה."

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון.

המבקש זומן כדין לדיון.

המבקש לא התייצב לדיון.

אישור המסירה הנו אישור מסירה תקין. לכן יש לראות במבקש כמי שזומן לדיון ובחר שלא להתייצב. המבקש גם אינו חולק על כך שקיבל את ההזמנה לדיון כחוק.

שיהוי מעל ל 30 יום.

פסק הדין ניתן בתאריך 1.7.25 אך הבקשה הוגשה רק בתאריך 7.8.25 מעל לחודש ושבוע ממועד פסק הדין.

המבקש טוען בבקשתו כי נודע לו על פסק הדין שניתן בהעדר בתאריך 2.7.25. למרות האמור, הבקשה הוגשה רק בתאריך 7.8.25. קשה לקבל כי המבקש הגיע לבית המשפט ביום 2.7.25 ולא עשה דבר בנדון.

בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 נכתב כך: **"לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."**

לכן, יש לדחות את הבקשה ולו מנימוק זה בלבד.

אין חשש לעיוות דין;

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

" על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

המבקש טוען כי הפגם רופא בטרם ניתן צו אישור השימוש וצרף אישור בדבר תקינות רכב לצורך העברת רכב מבחן רישוי שנתי מתאריך 30.3.25. אולם ניתן לראות בהודעת אי שימוש ברכב מתאריך 28.3.25 כי אחד הליקויים הוא "**חסר טסט מתאריך 8.6.24**". לא צורף אישור על ביצוע מבחן רישוי שנתי. מתגובת המאשימה עולה כי "**הרכב טרם עבר טסט**" לכן לא ניתן לומר כי הליקוי תוקן.

סופיות הדיון:

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07).

לאור האמור;

משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון;
משלא הוגשה הבקשה תוך שלושים ימים מהיום שהומצא למבקש פסק הדין;
משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו;
לאור השיהוי בהגשת הבקשה ממועד פסק הדין ועד להגשת הבקשה;
ולאור עקרון סופיות הדיון;
לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ה, 20 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.